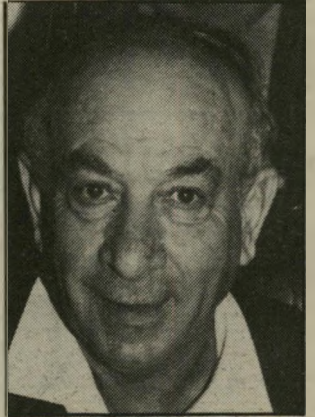

עלי קפנה

נביא הזעם מחיך

סוף-סוף, מצאו לי תעסוקה... הדובר לא היה מוכסל בלישכת התעסוקה, אלא השריבליתיק ייג' אל הורביץ.

הדברים נאמרו כמזמורת ההור' ביצית האופיינית: אני רץ עכשיו לשיבה של ועדת הארבעה; המשיה, תוך כדי הריה ממיזון-הכנסת, ה' שוכן בקומה השלישית של הבניין, לעבר הקומה השניה, ג'ד (יעקובי) שוהה בחול' מטעם הבונדס, אז — אחרי הפצרות ותחנונים מצידו... נענית' הורביץ לא ידע בדיוק כמה ידונו ארבעת המופלאים (שאר ה'...

הורביץ יש מה לעשות!

שלושה הם: יצחק מודעי, עזר וייצמן ומשה ארנס.

על תקציב-הביטחון! הודעתי לו. כן? השתומם ומשך בכתפיו.

זה (בתוספת הרבה חן) מה שמיחד את הורביץ: על אף העובדה שכל חלוקה הגיונית של שרייה-המשלה ל-מרוויחים ומפסידים-מתוסכלים תקטלג אותו כמחנה השני, אין הור' ביץ מהלך ממורמר. גישתו היא השלמה עם המציאות ללא כל הבעה מצורחת, גם אם המציאות אינה מלבבת.

ידוע לי שממש-מש בטרם קמה המשלה הרחבה, זומן הורביץ כדרי' פות לשימעון פרס ויצחק רבין במלון דן. השניים הציעו לו את משרת שרייה-המשלה בממשלה צרה. הר רוביץ רחה אז בתוקף את ההצעה, ונימק זאת בכך שלא ניתן להביא את הכלכלה הגוססת של ישראל ללא קונסנזוס לאומי, קרי: ממשלת-אחד דות-לאומית, גם אם האחרות מור' יפת.

אני יושב בתוך הממשלה ולא

זהירות! פרס יודע!

בשקט-בשקט, בצילן של ההצרות האופנתיות על שפע המועדויות לרא' שות'המשלה (דויד לוי, מרדכי גור, אריאל שרון, כמובן) התכנסו להם כ-25 מחברי מיפלגת-העבודה (רובם חברי מרכז-המיפלגה). הפורום הנ'ל התכנס לפחות פעמיים.

נושא ההתכנסויות: הרצתו של שריה-הכלכלה-התיכונן-והתיסכול ג'ד יעקוב' בי לכיוון הנכון — ראשות-המשלה — כבוא היום.

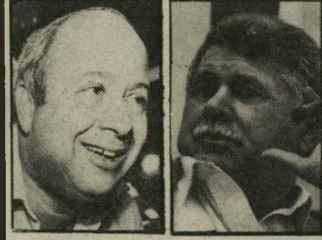
ואכן, אחרי הגוררריה הוותיקה של העבודה — שימעון פרס, יצחק רבין, יצחק נבון וחיים בר-לב — אין מסתמנת שום מנהיגות ברורה. חוץ מהצהרותיו הנרקסיות-משוהו של שריה-בריאות מרדכי (מוטה) גור. חוגים בעבודה הסכימו לי שדווקא הצהרות אלה — בוטות כל שיהיו — מקרבות את עניינו של יעקובי.

על מה דובר בשני הכינוסים החשאיים? השאלה המסקרנת יותר היא: על מי דובר שם? בין היתר, על ראשי-המשלה הנכחי, שימעון פרס. אין לשכוח שבעור שייעוקבי פיתח יחס אמביוולנטי — אוהב, לא-אוהב — לתיק-האוצר בתקופת-הבחירות. בתיק-התעשייה-המסחר הוא חשק מאוד, ואילו פרס הפקירו ממש ברקה ה-90 ומסרו לאריאל שרון, שמסרו למשלה ניסים עד להודעה חדשה.

מאז היתה המתיחות הסמויה בין יעקובי לבין פרס לעובדה. נוספו על-כך יחסו המיוחד של פרס וגביוויו חסרה-הקדים לשרייה-האוצר יצחק מודעי, כן-זוגו של יעקובי בממשלת-הווגות-הלאומית. ועכשיו, היכנו למה שקרוי כסלנג של החברה הגזעיים — פייצ'וויז': פרס יודע 'מילה במילה' מה נאמר בכנסים למען יעקובי. הוא מתעניין בפרט במילים הנאמרות עליו.

חיים ואוהבים

מזה כמה שבועות שוררת מתיחות סמויה בין שני חברי-כנסת ליברליים, שניהם אנשי קבוצתו של יצחק מודעי. המדובר בנספח (פייסי) ג'ר' סר ופינחס (פניני) גולדשטיין. המתיחות מקבלת ביטוי הומוריס' טי כביכול, הכולל חילופי-עקיבות פנים אל פנים, ולעיתים גב אל גב. גרופר צוחק בקולניות על פניו ולתו הפלמנטרית חסרת-המנוחה של 'החבר גולדשטיין'. הוא נוהג להעיר בשניות, לכל המוכן לשמוע, על נושא השאלות התכופות דחופות של גולדשטיין (כגון: הרעב בצנא) ועל שיתוף-הפעולה הפורה שלו עם נציגו התקשורת, אגב, התוצאה של שיתוף-פעולה זה — פירסום: כותרות! — מרייה שינה

סיני פייסי מחווה סודית לגמרי!

מעניינים של רבים מעמיתיו של גולדשטיין, במיוחד עמיתו למיץ לגה.

ואשר ליחסים פייסי-פיני (שמתם לב שלכל ליברלי, כמעט, הוצמד כרי נוי-חיבה עלידי חבריו? האם זה בא להעיד על החיבה השוררת ביניהם?) גולדשטיין אינו טורח להסתיר את כעסו על קינטורו הבלתי-פוסק של גרופר, ומרגיש שהוא מייחס חשיבות לדיעותיהם של גדולים וחשובים ממנו: לדוגמה: בעניין המחסור במזון בצה"ל — אפילו שריה-ביטחון יצ' חק רבין הכיר בדחיפותה של ה' שאילתה: הוריע בתרועת-ניצחון ל' גרופר המשועשע, השניים, אגב, ישבו משני צידי, ועזרו לי להבין את המושג 'גדר חיה'.

מהן הסיבות למתיחות? למי שהספיק לשכוח: גרופר, ש' נטש את שולחן-המשלה בעטיים של שיבעה או שמונה אנשי-מרכזו, ממתין בסבלנות הראייה-לציון לאפי שרות של מינויו כסגן-שר.

מיד אחרי הבחירות, כטרם נס' תמנה התמונה הפוליטית המעציבה, נרמז לי, 'בסודי-סודות', שגם לגולד' שטיין, מקורב-המקורב-ביותר של מודעי, סיכויים טובים לסגנון-שר. לליברלים מגיע (שום) דבר לא מגיע להם עזר: הודיע לי בכעס גורם בכיר בחרות) סגן-שר אחד בלבד: ידוע לי שגולדשטיין שיחרר את מודעי ממ' חויבותו כלפיו בשיחת טלפון דר' מתת, ובכך פינה את הדרך לגרופר. האם בשל כך נותר מתוסכל? או שמא גרופר — שאינו יודע על המחווה שנעשתה למענו — נוטר ל' גולדשטיין על היותו מיכשול בדרך חזרה ללישבה+נהג?

או שגולדשטיין מאוכזב מכך ש' מחותנו (הבלתי-ידועה) לא זכתה כהערכה הראייה עלידי גרופר?

בשני כינוסים סודיים קם במיפלגת העבודה מחנה חדש!

בכירים בחרות מבטיחים לחדש את דרי' שתם להקמתה של ועדת חקירה, באם יסתבר שעליית האתיופים נפסקה!

אחוז האבטלה ירד: יגאל הורביץ קיבל ג'וב מוגדר!

מישאל טלפוני מיסתורי בין חברי מרכז המיפלגה הליברלית. תעלומת השבוע: מי עומד מאחוריו?

מתיחות סמויה בין שניים מבכירי השר יצחק מודעי: מדוע?

במזל טוב: הח' כ'לשעבר יהודה פרח ית' מנה כמנכ"ל!

תעלומה!

מחוז לה, מכיוון שאני מעוניין להשי' מיע את דיעתיי.

אולם בכך אתה הופך, לפחות בעיני הציבור, שותף גם להחלטות שאינן מקובלות עליך: דעתך היא רק אחת מ-25 דיעות, ואין בצידך כוח לבצע' התוכחתי עימו.

לא, אני לא רואה את נבואותי השחורות כולם מכירים...

אמר, ואץ — מחיך וטובלב — להשמיע אותן בוועדת-הארבעה.

ליכור-הליכוד או פירוק הליכוד? בקרב חברי המרכז הליברלי נערך השבוע מישאל טלפוני. האם אתה כעד ליכור-הליכוד או פירוקו? מעברו של קו הטלפון היה קול נשי סימפטי.

מיהו שולחה של השאלת? ניי סיני לברר.

הוברר לי שנתקלתי בתעלומה: אף לא אחד מהמחנות הליברליים המת' רבים אישר שהריגול הסלפוני נערך מטעמו. מיותר לציין שגם את תוצ' אות המישאל לא הצלחתי להשיג עבורכם.

משוכללים, הליברלים האלה.

ליים אחרות — מה למסור לשימעון פרס? מכיוון שלגבי רגישות הנושא יש קונסנזוס, הוחלט בליכוד, אחרי וי' כוחים נוקבים ומרים, לתת אורכה בת' 'ומן קצוב ביותר: מרובך על ימים' הדגיש באוזני מקור בכיר בליכוד, 'ואחר כך נראה: אם אכן נמשכת העליה — נמלא פיננו מים, ואם לא...'

לצאת וגם הישאר

(המשך מעמוד 7)

הוא תומך נלהב בהתנחלויות, ביישול תושבי הגדה ובהחרפת היחס כלפיהם. בשום מיקרה לא גילה שריה-בניוני והשיכון, הממונה על הבנייה בשטחים הכבושים, יחס ליברלי מפורז, או היסוס מסיבות פרגמטיות. בשנתיים האחרות נות היקה לוי את הרמגוניה של אלילו, מנחם בגין, ככל הנוגע ל'יהודה ר' שומרון.

מה קרה עתה, כשנושא לבנון עלה על הפרק? מדוע הצטרף לוי לשרי המערך ותמך בתוכנית רביז? יש לכך שתי סיבות עיקריות:

ראשית, לוי כבר עמד על כך שהמ' שך השהייה בלבנון אינו פופולרי בקרב צעירי השכונות ועירות-הפיתוח, שרכים מהם עברו חודשים רבים של שירות מפרך ומסוכן בלבנון. דובריו של לוי סיפרו שהוא הורשם שתימכה בנסיגה נוסח-רבין לא תיק לו.

לוי גם משוכנע שגירסתו של שר הביטחון היא רי ניצית, ושאינו כל צורך להרוג ממנה, בשטחים שאינם מהווים את ארץ-ישראל" מנקודת-ראות אי' דיאולוגית.

אחרי הכל, גורסים אנשי לוי, תוכי ניתו של רבין היא הדרגתית, ומשאירה חלקים רבים של לבנון (ואף המוני שיעים) תחת שילטון ישראל. היא גם

רבין גזל את היוזמה והתהילה משימעון פרס

זכתה בביקורת שוצפת של המחנה היר' ני בישראל. כל זה מכשיר אותה כתוכי נית קבילה.

לוי מניח שאייאפשר יהיה להאשים אותו ב'יוניות', חרף העובדה שחילר' קיהרדעות כינו לבין יצחק שמיר ומשה ארנס נחשפו לעין כל.

הסיבה השניה מברעת לא-פחות. לוי סבור שגם הנסיגה החלקית מר' גישה את המיתרות של חלק ניכר מהמיצב של שרון בלבנון. נסיגה חלי-קית, שהוכשרה עלידי רבין, שהוא פופולרי מאוד בקרב בוחריררות, תצ' ביע שוב על שרון כאשם באסון כחיי אדם ובכסף, שפקד את ישראל בעטיו. לוי ריווח לאנשיו, שגם אי' הדי שרון בעבר הקרוב מתבטי' אים עתה כגנותו, ככל שגוברת המציקה הכלכלית והביטחוני-נית.

יתכן שהאופטימיות שלו היא מוג' זמת, אבל אין ספק שהיא הדריכה את צערי בהצבעה ובהתבטאויות שלו ב' ממשלה.

עלייתו של רבין

שימעון פרס נותר חסר-אונים. שוב גזל ממנו רבין את כל ה' יוזמה ואת כל התהילה. שריה-ביטחון הופיע כמדינאי, היכול לשכנע גם שרים של חרות, מורשה ו'ש' לתמוך בעמדותיו. ראשיה-משלה, לעומת זאת, דחוק כפינה יחד עם עזר וייצמן, אחר השרים הפחות אפקטיביים בממ' שלת-האחרות.

אין ספק שלניציות מבורכת נוסח' רבין יש עתיד רב בממשלה הזאת. הני' צים היותר קנאים, כמו יצחק שמיר ומשה ארנס, בודרו — ולא כמיקרה. גם זהו הישג חשוב.

קשה לדעת כיצד ישנה את התמונה אריאל שרון, עם שובו ממסעיה-הענני' גות היקר שלו כארצות-הברית. משי' קיפים סבורים, שהוא היה עשוי להצי' טרף למנצחים, אלמלא הצורך שלו להצדיק את המילחמה שלו בלבנון.

בינתיים נראה שהוא תומך עלידי דויד לוי, אבל אנשיו בטוחים, שעם שובו הוא יצליח שוב להפוך את הקערה על סיה, ולהנהיג מערכה מוצלחת על הנהגת תנועת החרות.

דפנה ברק